

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені Г. С. СКОВОРОДИ**

ЕКОНОМІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

***ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ
ЕКОНОМІКИ ХХІ СТОЛІТТЯ
ОЧИМА МОЛОДІ***

**МАТЕРІАЛИ
*II студентської наукової конференції***

26 квітня 2018 року

Харків 2018

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ КООПЕРАЦІЇ В АГРАРНОМУ СЕКТОРІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

Світова практика кооперативного руху вже півтора століття доводить високу результативність його економічних та соціальних функцій. Не дивлячись на те, що в Україні тривалий період функціонували кооперативи, розвиток кооперації в аграрному секторі знаходиться у зародковому стані.

У зв'язку зі значною кількістю приватних селянських фермерських господарств і фізичних осіб–сільськогосподарських товаровиробників доцільно сприяти формуванню за безпосередньою їх участю кооперативного сегмента аграрного ринку. Водночас його формування стримується недосконалістю законодавства, слабкою матеріальною базою, відсутністю кваліфікованих кадрів–організаторів кооперативного руху, недостатньою обізнаністю селян у перевагах об'єднання зусиль на умовах кооперації для подальшого розвитку й відсутністю належної державної підтримки.

Аналіз розвитку сільськогосподарських кооперативів показує, що сільськогосподарські підприємства не беруть участі у їх формуванні, хоч так само відчують вплив посередників із збуту сільськогосподарської продукції і постачання засобів виробництва.

Недоліками діяльності значної частини сільськогосподарських обслуговуючих кооперативів є комерціалізація їхньої діяльності, недотримання інших кооперативних принципів у внутрішньогосподарських відносинах.

Відсутність в Україні динамічного кооперативного руху пояснюється тим, що суб'єкти господарювання ще не усвідомили необхідності й сутності захисту своїх економічних інтересів. Кількість сільськогосподарських обслуговуючих кооперативів має синусоїдальний тренд.

Відсутність реального планування державної політики у розвитку кооперації, фінансова незабезпеченість заходів державної політики породжує у кооперативному середовищі невпевненість у перспективах кооперації. Про це свідчить наявність непрацюючих зареєстрованих сільськогосподарських кооперативів.

Середній розмір кооперативів свідчить про те, що кооперативи є "кооперативами одного села" і мають слабку матеріальну базу, що ставить під сумнів їх здатність до швидкого саморозвитку. Звідси можливо зробити висновок про те, що кооперативи у такому стані не мають значного впливу на економіку. Тому держава повинна створити сприятливі умови, шляхом формування й ефективного застосування необхідних стимулів економічного і соціального плану, які здатні сформувані в суспільстві, особливо у селян, позитивне ставлення до кооперації як системи колективного вирішення проблем сільського розвитку. Для цього потрібна відповідна державна аграрна політика, яка базується на інституційних нормах, що впливають з традицій української аграрної дійсності.

Список використаних джерел:

1. Стратегічні напрями розвитку підприємництва і кооперації в сільському господарстві на період до 2020 року / [Ю.О. Лупенко, М.Й. Малік, В.М. Заяць та ін.] ; за ред. М.Й. Маліка. – К. : ННЦ ІАЕ, 2013. – 50 с. 2. Томич І.Ф. Сільськогосподарський обслуговуючий кооператив: початок шляху: практичний посібник/ І.Ф. Томич, Р.Я. Корінець, М.П. Гриценко. – К. : ЕДЕЛЬВЕЙС, 2013. – 96 с.